

OCHRA (1) *sb f*

N sg ochra.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Glinka zabarwiona związkami żelaza na różne odcienie barwy żółtej, czerwonej lub brunatnej (używana jako barwnik); tu: żółtawy lub brunatny minerał, składnik rud różnych metali [ochra – żółtawy jako glejta Calep; brunatna farba abo materyja do farbowania brunatnego; żółtawy, żółtoblady – ochra Cn]: Y będziec wprawdzie wodą złota/ srebrna/ żelazna/ miedziana/ wapienna/ ołowna/ y iefzcze owych przyład co z fuzu tych kruźców idą/ iáko Ochrá/ Mify/ Sory/ Calchantum ich właśność/ fárbę/ y ímák podawáiąc Oczko 7.

MC